

тария то достига до 1.02% , а въ Съверна — се е намалило съ 2.58% , т. е. въ два и половина пъти повече отъ колкото е нараствало на Югъ отъ Балкана. Въ окръзите: Бургаский, Сливенский, Пловдивский и Варненский, въ които, както видяхме и по-рано, повечето отъ деветътъ десети (93.10%) отъ всичките Гърци въ Княжеството се намиратъ въ тъхъ, средното годишно нарастване е било: въ първий 3.02% , въ вторий 0.47% , въ третий 0.90% намаление, а така също и въ четвъртий (—) 5.53% . Гдъто ще рече, най-голямо нарастване на Гърците е имало въ Бургаский окръзъ. Това, обаче, нарастване, констатирано по двъйтъ преброявания и, което на първъ поглътъ се вижда доста голямо, въ същност е много по-малко. Въ резултатите по преброяването на 1-и Януари 1888 год., въ Айтоската околия е показано като чисто гръцко населено място само селото Урумъ-Ени-Кьой (640 ч.), а смесени съ Българи и други народности — гр. Айтосъ и с. Терджуменъ. Въ Анхиолската околия, по същото преброяване, чисто гръцки села и такива съ большинство на гръцко население съ отбелязани: гр. Анхилю, с. с. Баня Емине, Ираклий, Даутлий, Равда и гр. Месемврия, а въ Карнобатската, гдъто цъглия брой на Гърците е достигалъ до 119 человека, тъзи послѣдните съ се намирали пръснати излъжду Българите и Турците, и то въ доста незначително число, въ селата: Ачларь, Бюкюрденлий, Караджиларь, Касаплий Санджаклии и гр. Карнобатъ. Отъ резултатите же отъ послѣдното преброяване идва виждаме, че въ първата околия, освенъ селото Урумъ-Ени-Кьой, е показано като гръцко населено място още и селото Казълджикъ (три четвъртини Гърци), което въ 1888 год. е било чисто българско. Въ Карнобатската околия, до гдъто въ предпослѣдното преброяване не е имало нито едно населено място, ако не съ повече, то поне съ една двайсета частъ гръцко население, при послѣдното, т. е. въ 1893 год., въ тъзи околия е показано едно село съ повече отъ половината Гърци — 276 чел. (всичкото население въ селото е 410 ч.), самото число на които е два пъти по-голямо отъ онова, намѣreno въ цъглатата околия въ 1888 год. Това село — Тасъ Тепе-Курусу по-рано отъ 1893 год. не е било отбелязано, нито въ списъка издаденъ отъ Министерството на Вътрешните работи презъ 1891 г., нито пъкъ въ резултатите по преброяването на 1888 год. и, следователно, трбъба да е новозаселено, при всичко че възкладите на Бургаский окр. управителъ, представлявани отъ него въ окръжните съвети, презъ периода отъ горните петъ години, въ отдельните изселвания и заселвания да няма нищо споменато за това.

Ето и самото разпределение на населението отъ различните народности въ помѣнатите тъзи три села, по послѣдните двѣ преброявания:

Околии	Села	Преброяване 1888 год.			Преброяване 1893 год.		
		Българи	Турци	Гърци	Българи	Турци	Гърци
Айтоска . . .	Казаджикъ . . .	494	2		3	188	319
Анхиолска . . .	Св. Власти . . .	278	13		5	2	294
Карнобатска . . .	Тасъ-Тепе . . .				132		276

Тъзи погрѣшка въ казаните три села, а особено въ първите двѣ, допусната въ станалиятъ двѣ преброяванията, като едно и същото население въ първото населено място е показано въ преброяването из-